

изкопаемото чудовище, бѣше грамадниятъ и полузасипанъ съ пѣськъ и тиня черепъ, на който, за съжаление, липсваха двата бивника. Като освободихме черепа отъ прѣстѣта, по него бѣха запазени и месести части, особено около очитѣ; но очнитѣ ябълки бѣха изгнили и засъхнали. Заедно съ главата бѣ запазенъ и хоботътъ.

Тази научна експедиция успѣва за първи пѣтъ да открие мамутъ съ добре запазенъ хоботъ, а това е било отъ голѣмо значение за науката, понеже всички намѣрени дотогава мамути сж били безъ хоботи. Пъ външния си видъ хоботътъ на мамута е напълно сходенъ съ хобота на днешнитѣ слонове; отличава се само по гжститѣ косми на горната му частъ. Намѣрениятъ хоботъ, както и другитѣ месести части сж били замръзнали и станали твърди като камъкъ. Въпрѣки това всички кости сж били извадени и пренесени въ Петроградъ, гдето сж сглобени въ грамаденъ скелетъ, найценната досега находка на мамутъ.

Освенъ изкопаемитѣ кости отъ мамутъ, тази експедиция е намѣрила и черепи отъ носорози, бизони и др. животни, които сж били съвременници на гигантския мамутъ. Отъ всичко това се вижда, какъвъ богать и многообразенъ животъ е кипѣлъ въ предисторическо време, всрѣдъ сегашнитѣ пустинни сибирски тундри!.. Наредъ съ безбройнитѣ мамутови стада сж се вѣдили космати носорози, бизони, мускусни бикове, безъ да се говори за еленитѣ и другитѣ още и днесъ сжществуващи животни. И кой знае, колко още нѣми свидетели отъ тази отдалечена епоха крие подъ себе си замръзналата почва на далечния северенъ и студенъ Сибиръ!

Известно е на всички, че рускитѣ музеи притежаватъ най-хубавитѣ екземпляри отъ мамутови останки, понеже Русия, главно Сибиръ, е областта, гдето това животно е било много разпространено. (Обр. 5). Въ Сибиръ има толкова много останки отъ мамути, че търсенето имъ